

גליון 552
שנה י"ב תשפ"ג

סיפורי צדיקים

יו"ל לע"נ הרה"ח ר' הלל ז"ל בן ר' פינחס נחום המבורגר ז"ל

סיפורי חז"ל

ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו ויהי כאשר קרבה עת יצחק להיאסף אל עמו ואל אבותיו, ויתן את מקנהו ואת כל קנינו אשר לו לשני בניו יעקב ועשו. אותה שעה אמר עשו ליעקב, בוא ונחלק כל מה שהניח לנו אבא לשני חלקים, ואני בורר לעצמי חלק יפה שאני בכור. אמר יעקב, הרשע הזה לא תימלא עינו מן העושר ולא תישבע נפשו מן הנכסים. מה עשה יעקב? עשה כל מה שהניח אביו חלק אחד, וארץ ישראל חלק אחד. אמר לו לעשו ברור לך אחד משני חלקים הללו. הלך עשו אצל ישמעאל המדברה להימלך בו, אמר לו ישמעאל, האמורי והכנעני יושבים לבטח בארץ, ויעקב בוטח לרשת את הארץ, אלא צא וטול כל מה שהניח אביך, ואין ליעקב ולא כלום. נטל עשו כל מה שהניח אביו והניח ארץ ישראל ומערת המכפלה ליעקב. עמדו וכתבו כתב עולם ביניהם. לאחר שכתבו וחתמו אמר לו יעקב לעשו, טול את כל אשר לך ולך מארץ אחוזתי מארץ כנען. נטל עשו את נשיו ואת כל אשר לו, וילך אל ארץ שעיר מפני יעקב אחיו, וישב עשו בהר שעיר.

(פרדר"א לח)

פרשת השבוע

להיפגש עם עשו, העביר את בני ביתו את נחל יבוק, ויותר יעקב לבדו, וכותב רש"י על זה 'שכח פכים קטנים וחזר עליהם'. ולכאורה הדבר תמוה, וכי בשביל פכים קטנים כדאי היה ליעקב לחזור לעבר נחל יבוק ולהשאר שם לבדו? אבל התשובה היא, המשיך רבי פינחס את דבריו כשהוא מרחיק, יעקב שמע כי עשו בדרך ומתכוון לבוא אליו, וכמובן שצריך היה לכבדו במשקה, אבל עשו הלא הלך לקראתו וארבע מאות איש עמו, וכדי למלאות גרונו של כל אלה חבריו של עשו, לא היה המשקה של יעקב מספיק, לכן חזר על פכים קטנים.

ותנצל נפשי (ל"ב - ל"א)

מסופר: בשנה אחת בליל הושענא רבה ישב הרה"ק ה"דברי חיים" מצאנז זיע"א והתעמק בדבקות, ואחר כך פתח ואמר: אמר רבי שמעון בר יוחאי, הלכה הוא בידוע שעשוי שונא את יעקב, אלא שבאותה שעה נכמרו רחמיו עליו. ולא הבינו המסובין למה ירמוזו הדברים. למחרת הגיע חסיד אחד וסיפר, שאתמול בלילה באותה שעה, נפל בידי גולנים ביער ובכה לפניהם, ונכמרו רחמים עליו וניצל.

ויותר יעקב לבדו (ל"ב - כ"ה) שכח פכים קטנים וחזר עליהם (רש"י) מסופר על הרה"ק רבי פינחס הלוי הורביץ בעל המקנה והפלאה זיע"א, רב ואב בית דין בפרנקפורט, שהיה מן הלוחמים הראשונים נגד תנועת ההשכלה במדינת אשכנז, אשר סימני הרעל הראשונים שלה, נתגלו גם בתוך חוגים ידועים של צעירי היהודים בפרנקפורט. ופעם אחת רבים מן הצעירים האלה התכנסו ובאו לביתו של רבי פינחס כדי להתווכח עמו. הוא קיבלם בנימוס, וציוה למשמשו לכבדם במשקאות ומגדנות, המשמש בידעו כי הרב מתנהג בביתו בצמצום ובקמוצים, העמיד על השלחן כמה בקבוקים של יין, ועל יד כל אחד הנאספים כוס קטנה.

אחד מן הצעירים החציף פנים ואמר אל הרב, חכמי התלמוד אמרו (עירובין סה) כי האדם ניכר גם בכוסו, ואמנם גם רבה של פרנקפורט ניכר בכוסו כי קמצן הוא. מיד החזיר לו הרב ואמר, בתורתנו מסופר, כי יעקב אבינו בלכתו

צמני השבת

זמני יציאת השבת
ירושלים: 5:15 ת"א: 5:16 ר"ת: 5:48

פרשת וישלח

זמני כניסת השבת
ירושלים: 4:01 ת"א: 4:15

על האורח האלמוני היושב בסוכה הסמוכה, ומפליא את המסובים בדברי התורה המרתקים השופעים מפיו. והגשם? תמה הרב, אצלנו בסוכה אין גשם. השיב הנשאל בפשטות. מתקשה להאמין ואחוז סקרנות, יצא הרב מביתו ופנה לסוכה שבה התארח רבי שניאור זלמן. לתדהמתו נוכח כי אמת דיבר הנשאל, בתוך הסוכה הזאת אכן אין גשם. ביקש המארח לחלוק כבוד לרב וביקשו לומר דבר תורה. אך הלה הביע את רצונו לשמוע את האורח דווקא.

לבקשת המרא האתרא חידש רבי שניאור זלמן את הדיבור, עד מהרה התברר כי גם בזאת צדק הנשאל, דברי האורח אכן מאירים היו כנתינתם מסיני למחרת יום טוב הזמין רב העיר את רבי שניאור זלמן אליו לביתו. שלושה ימים דגושים התפלפלו בניהם רב העיר ואורחו בתורה, מטיילים בחדריה ומסדורנותיה כבני בית. בהתפעלו עצומה ביקש הרב מאורחו לגלות לו את זהותו. רבי שניאור זלמן הציב עצמו בשמו ואף הוסיף כי הוא תלמידו של המגיד הקדוש ממעזריטש. האם גם לך יש רבי? לשם מה זקוק גדול בתורה כמוך לרבי? השתומם הרב. האם בקרב חבריך תלמידי המגיד ממעזריטש יש עוד למדנים בערכך? הוסיף הרב לשאול, בהסבירו כי יש לו בת אשר הגיעה לפירקה, והוא מחפש לה חתן שיהיה עילוי בתורה. עודם מדברים בענין, נשמע לפתע קול קורא מבעד לחלון, "כעך בפרוטה! פרוטה! כעך בפרוטה! פרוטה! כעך בפרוטה! כעך בפרוטה!"

ומה רע במוכר הכעכים? הפטיר רבי שניאור זלמן. עיניו של הרב נפערו בפליאה, וניכר היה עליו כי דברי האורח פגעו בו עד עומק נשמתו. משפחתנו משפחה מיוחסת, שבה דורות על דורות של רבנים, אתה מציע לי את מוכר הכעכים? התריס בעלבון.

לשמע דברי הרב, נאנח רבי שניאור זלמן מקירות לבו ואמר, ובכן כעת יבין כבודו, בשביל מה גם תלמידי חכמים גדולים צריכים רבי, לו נסע כבודו למגיד ממעזריטש, לא היה יוצא מפיו משפט דוגמת זה שאמר. אצל הרבי לומדים להעריך כראוי נשמה של יהודי ולא לשפוט אדם על פי חיצוניותו בלבד. נכנסו הדברים ללבו של הרב, וכעבור זמן מה קם ונסע למעזריטש, שם הוא גילה עולם שלם רב עומק ועשיר, תוכן שכלל לא היה מוכר לו עד אז. עד מהרה דבק במגיד בכל נפשו ומאודו, והיה לאחד מגדולי תלמידיו. לימים נעשה בעצמו מנהיג לחסידים שמו היה הרה"ק רבי חיים חייקל מאמדור זיע"א.

ומספרים עוד, כי בחזרתו לעירו שעה לעצת רבי שניאור זלמן, אותה עצה שהשיא לו כשביקר בביתו, ולקח את מוכר כעכים כחתן לבתו, הוא הודה כי מבטו על כל יהודי ויהודי אכן השתנה מאוד, וכי לאחר שהתבונן לעומק במהותו של מוכר הכעכים, התברר לו, שמאחורי המעטה החיצוני הפשוט של הצעיר, שלפרנסתו נאלץ למכור כעכים, שוכנת נפש גבוהה ואישיות עדינה

אצל הרבי לומדים להעריך כראוי נשמה של יהודי

מסופר: יום אחד פנה המגיד הקדוש ממעזריטש זיע"א (יומא דהילולא י"ט כסלו) אל הרה"ק רבי שניאור זלמן מלאדי בעל התניא והשו"ע זיע"א שהיה צעיר תלמידו, ואמר לו בחיבה, צא לדרך. הדבר היה בימים שבין כסא לעשור, ימי תשובה והודככות שבהם משתוקק כל תלמיד לחסות בצל רבו, והנה מורה לו המגיד לעזוב את ארבע אמותיו ולצאת לדרך. להיכן בדיוק ולאיוז מטר? סתם ולא פירש. אך כשהרבי מורה מצייתים מיד וללא כל שאלות.

צרר רבי שניאור זלמן צרור מיטלטלים ויצא לדרך. את יום הכיפורים עשה ביישוב שנקרה בדרכו. למחרת היום הקדוש המשיך הלאה במסעו אל הלא ידוע, סמוך ובטוח היה כי כשימלא את השליחות שלשמה שלחו הרבי, יחוש בכך בעצמו. ערב חג הסוכות הגיע רבי שניאור זלמן לעיר אמדור, בליל התקדש החג, הוזמן על ידי אחד מבני המקום להתארח בביתו ולסעוד בסוכתו, נענה רבי שניאור זלמן להזמנה, ובא לסוכת האיש. לאחר שקידשו על היין ונטלו ידיים לסעודה, כיבד המארח את אורחו שפניו העידו עליו כי בר אוריין הוא, להשמיע דברי תורה.

כשפתח רבי שניאור זלמן את פיו, היה כמעין המתגבר, דברי התורה משובבי הנפש שנשא, כמו האירו את הסוכה באור יקרות. המארח ומוזמנים נוספים שהסבו לשולחן, הביטו באורח בהשתאות, שותים בצמא כל מילה היוצאת מפיו. אותו לילה ליל סגריר, היה וגשם שוטף ירד בחוץ, אך ראה זה פלא, לסוכה שבה התארח רבי שניאור זלמן לא חדר גשם, שעה ארוכה קלחו דברי התורה מפי האורח, והנוכחים לא ידעו שובעה. לאחר הפסקה קלה להמשך הסעודה, ביקשוהו להמשיך עוד ועוד, מדי פעם הטיבו המסובים את ליבם ביין, שתרום גם כן לאווירת השמחה, וההתעלות המיוחדת ששרתה בסוכה. בשלב כלשהו תם היין, והנוכחים חששו כי בלי יין המשמח לב אנוש, תסתיים הסעודה וייפסקו דברי התורה של האורח.

אחד מביניהם התנדב לצאת מהסוכה כדי לנסות להשיג יין רק בחוץ הבחין השליח המתנדב בגשם הכבד הניתך ארצה, הוא לא נרתע והחל לתור אחר יין. סמוך לשם התגורר רב העיר, השליח הבחין ברב העומד בחלון ביתו, ומביט החוצה, הוא שיער כי הרב מצפה להפוגה כלשהי בגשם, כדי שיוכל להיכנס סוף סוף לסוכתו ולקיים את מצוות החג, גם הרב הבחין בו וסימן לו באצבע מזמינה לסור לביתו, ביקש הרב להבין מה מביא בר דעת לשוטט כך בחוץ תחת גשם עז. סיפר האיש לרב

משל ונמשל

שנוכל להיות חיילים נאמנים המשרתים אותו יתברך

באהבה ובמסירות

הבה נתבונן יפה בדבר ונראה כי כל עיקר כוונתנו בתפילה אינה אלא בשעה שאנו באים לענינים גשמיים, לעסקי מזונות פרנסה, כאן אנו שופכים דמעות ומכוונים לבנו לתפילה באמת ובתמים, ברם בתפילות על ענינים אחרים כגון תשובה בינה ודעת, אהבת תורה וכיוצא באלה דברים רוחניים כאן יש רק יחידי סגולה שבקשתם יוצאת מעומקא דליבא בדמעות ובבכי.

משל לאותו איש צבא שוטה פעם אחת נודמן ובא קיסר המדינה לאחד ממחנות הצבא, עמדו החיילים מסודרים בשורה כנהוג, והקיסר עבר ביניהם והתבונן בהם ובעמידתם. אין צורך לומר שכולם השתדלו והתאמצו להיראות יפה כדי שימצא הן בעיני הקיסר, ואמנם הקיסר נהנה ממראיהם ואמר להם: כולכם מצאתם חן בעיני והפקתם ממני רצון, יאמר נא לי איפוא כל אחד מכם מה בקשתו ותיעש. קפץ ויצא חייל אחד שוטה ואמר לקיסר: אדוני המלך, בקשה לי אליך, מהי בקשתך? שאל המלך, בקשתי שתצווה לתת לי את מנת מזונותי דבר יום ביומו. ליגלגו עליו חבריו, שוטה שבעולם, כלום בשביל כך כדאי לך לבוא ולהטריח את הקיסר בבקשתך, הרי ממילא אם אתה עושה את עבודת הצבא באמונה, ניתנת לך מנת מזונותיך כסדרה ובזמנה, ואף לבושך וכל צרכיך האחרים ניתנים לך מקופת המדינה, כמו לכל שאר החיילים המשרתים בצבא המלך, הרי שטות היא לבקש מאת המלך בקשה כזאת בשעה שעלה רצון מלפניו לגמול עמך חסד מיוחד.

הנמשל: ממש כך נוהגים גם אנחנו, אין אנו מבינים כי כל עיקר בקשתנו צריכה להיות שנהיה יהודים טובים, כי אנו חייבים להתפלל ולבקש סיעתא דשמיא, שנוכל להיות חיילים נאמנים המשרתים אותו יתברך באהבה ובמסירות, ואז הרי נהיה ממילא זכאים לקבל את מזונותינו, מלבושינו וכל מחסורנו מקופת המדינה בתורת אנשי צבא של מלך מלכי המלכים הקב"ה

(בשם הגה"ק ה"חפץ חיים" זיע"א)

הרה"ק רבי שאול ידידיה אלעזר טאוב ממודיץ זיע"א יומא
דהילולא ט"ז כסלו

הרה"ק רבי שאול ידידיה אלעזר טאוב ממודיץ זיע"א, נולד לאביו הרה"ק בעל ה"דברי ישראל" בהושענא רבה בשנת תרמ"ז (ובלשון החסידים שנת זמרת) בעיירה אוזרוב. כבר בנעוריו נתפרסם בכישרונותיו הגדולים בתורה ונגינה, ובעודנו צעיר לימים כבר החל לחבר ניוגונים משלו, התפרסם גם ביופי תארו ובאצילות המלכותית, היה רב-רבנן, מגדולי התורה שבדור, בין בנגלה ובין בנסתר ועודב ה' בהתלהבות ובמסירות נפש.

אף שלא היה בנו הבכור של רבי ישראל, נבחר רבי שאול ידידיה למלא את מקום אביו. זמן קצר לפני שנסתלק רבי ישראל ממודיץ מן העולם, הזמין אליו את בנו, וביקש מהם לשיר לפניו את נוסח התפילה והניגונים של הימים הנוראים. במקום מסוים בשירת הנוסח שגו כל הבנים מלבד רבי שאול ידידיה פנה לרבי שאול ידידיה ואמר לו: אתה שר את ה'נוסח' בצורה הנכונה ביותר, ובכך הכתיר אותו לממלא מקומו.

הרבה צרות עברו עליו בחייו ובהן אסונות משפחתיים קשים, בכל זאת לא הראה עצב ויגון על פניו ולא נתן להצטער לאלה שרצו להשתתף בצערו ובאסונו. בהיותו גדול בתורה שימש ברבנות בכמה קהילות – משנת תרפ"ב בראקוב וקארצ'וב. בשנת תרפ"ט עבר לאיטובוצק ובית מדרשו שם היה למרכז עצום של תורה ונגינה. אלפים היו באים לשמוע מנגינותיו ותורתיו.

לראשונה ביקר בארץ הקודש בשנת תרפ"ח. ביקוריו בארץ עשו רושם רב על כל היושבים בה באותו הזמן, החרדים מחד והחלוצים שלא היו שומרים תורה ומצוות מאידך, את כולם הוא קירב, עודד וחיזק. אהבתו לארץ ישראל עברה כל גבול ועשרות אמרות נפוצות בשמו בשבחה של הארץ. בספרו 'אמרי שאול' הוקדש מדור מיוחד לתורתיו בענין ארץ ישראל. מיד עם פרוץ מלחמת העולם השנייה ברח לכיוון רוסיה ותקופה ניכרת שהה בוילנא. שהותו בוילנא הפיחה סם חיים באלפי הפליטים. בוילנא שהו באותה עת פליטים יהודים, ביניהם בחורי ישיבה רבים מבריסק, מיר וסלבודקא, שחיו במצוקה קשה. רבי שאול ידידיה עודד את רוחם של הפליטים הללו. אל סעודות ה'טיש' שערך שם הגיעו אפילו מתנגדים מושבעים, כדי לשמוע את ניוגונו, לזקני בריסק וזכורים עד היום ניוגונים מפותחים ומורכבים שלמדו באותה עת על שלחנו של הרבי. הניגונים הנוגים שחיבר בוילנא משקפים את הטרגדיה הקשה שפקדה באותם ימים את היהודים. ביניהם ייזכרו לחניו לתפילות 'הבט משמים וראה', 'לא למעננו' ולפיוט 'שומר ישראל'. כמה משומעי הניגונים הללו בוילנא רשמו אותם בתוהו, וכך נשתמרו. בברוקלין אשר בניו יורק שאליה הגיע בניסן נסים, חידש את חסידות מודיץ וגם שם נהרו המונים אל בית מדרשו. ניוגונו ותורתיו זכו לתפוצה עולמית ואין פינה בעולם שבה לא ישמעו ניוגונו והרבה התקרבו לאביהם שבשמים בהשפעתו. בניו יורק החלו להוציא מחדש את הקבצים 'תפארת ישראל' שחוברתו הראשונה הופיעה בפולין בכסלו-טבת תרצ"ו. בפולין הופיעו ששה קונטרסים ובהם דברי תורה של רבי שאול, אבותיו וקניו. החל מהחוברת השביעית שהופיעה בארה"ב נדפסו גם תוים של ניוגוני מודיץ. החוברת הראשונה שהופיעה באמריקה היתה באלול תש"א, לאחר שהופיעה החוברת בכסלו תש"ב. שבעה קונטרסים כאלה הופיעו בארה"ב.

בשנת תש"ז הוציא רבי שאול ידידיה את שאיפתו מן הכח אל הפועל, הוא עלה לארץ ישראל על מנת להתיישב בה יישוב קבע. בכל מקום שאליו הגיע בארץ משך אליו רבים והותיר עליהם רושם רב, ואף שכבר חלה במחלה ממנה לא נרפא, בכל זאת לא ויתר בכי הוא זה על דרכו בעריכת שולחנות וקבלת קהל, כשכל מגמתו לעודד ולשמח יהודים באותם זמנים קשים, ולקרנם כל אחד באשר הוא לאביהם שבשמים.

ביום שבת ט"ז כסלו תש"ז הכריע אותו מחלתו והצדיק הסתלק לגנוי מרומים.

צ'ין אדם לחברו

להרנין לב אלמנה

פעם שלח הרה"ק רבי שלומ'קה מזוויהעל זיע"א כסף ביד בתו לאלמנה אחת שהיה תומך בה לפרנסת בני ביתה. חזרה הבת וסיפרה, שפגשה את האישה האלמנה בעת ארוחתה, ונוכחה לראות שהרחמנות עליה אינה כל כך גדולה, מאחר שראתה שמרשה לעצמה לקנות מצרכי אוכל יקרים, (כידוע רבנו לעצמו ולמשפחתו צמצם בתכלית הצמצום באופן מדהים). נענה לה הרבי, אדרבה מעתה יש להגדיל את סכום התמיכה, מאחר והיא זקוקה לדברי אוכל יקרים.

מלאכתו של מי חשובה

בשמים יותר

מסופר על הרה"ק רבי איסר זלמן מלצר זיע"א שהלך עם תלמידו לומר שיעור בישיבת עץ בירושלים, בדרך החל לרדת גשם הם זירו את פסיעותיהם, והנה פתאום עצר אותם יהודי אוסף תרומות וביקש להתרימו, ר' איסר זלמן עצר והחל לחפש כסף כדי לתרום לאותו אדם, כל אותה שעה המשיך הגשם לרדת, לאחר שנתן את תרומתו והם המשיכו ללכת, אמר לו התלמיד אין זה ראוי מצדו של אותו אדם לעכבנו בגשם, ומה עוד בשעה שהרב ממחר לומר את שיעורו. השיב על כך רבי איסר זלמן בענווה: אני מלאכתי לומר שיעורים, והוא מלאכתי לאסוף נדבות, "אין לדעת מלאכתו של מי חשובה בשמים יותר, שלי או שלו".

מסופר על הרה"ק רבי אהרן אריה (רבי ארון לייב) מפרעמישלאן זיע"א שהיה אומר: "כשם שאדם מקבל פני אורחים בסבר פנים יפות בעולם הזה, כך יקדמו פניו בעולם העליון".

העוף כשר

מעשה שבאה אשה לפני הרה"ק בעל ה"חזון איש" זיע"א, ובידה שאלה על עוף, עבר הגאון על צדדי השאלה ומאחר שהיה ביכולתו להקל בהלכה זו במקום הפסד מרובה, ביקש מאחד מתלמידיו שהיה נוכח להיוודע האם אישה זו עניה היא? פנה התלמיד אל האישה ושאל אותה כמה עלה לך עוף זה? פרצה האישה בקריאה נואשת: מה העוף טרף חלילה? הבין ה"חזון איש" את מצוקת מצבה הכלכלי ופסק לה: "העוף כשר".

פיס את האדם שפגע בו

מסופר: פעם התנפל על הרה"ק רבי יוסף זונדל מסלאנט זיע"א יהודי עני מדוכא ומיוסר, וביזה אותו קבל עם בחירופים וגידופים, משום שחשבו לממונה על כספי הצדקה. ר' זונדל לא השיב לו כלום ואף מנע מהקהל מלפגוע בו. ולא אמר די בכך כי אם באותו לילה בשעה מאוחרת, אחרי ששיער שכבר שכך כעסו של אותו מר נפש, הלך לביתו להרגיעו ולפייסו שבגלל הטעות שחשב אותו לממונה על הצדקה, נגרמה לעני זה ההתרגזות הזאת שנבעה מרוב מצוקתו ועוניו.

תילולא דצדקיא

שבת קודש ט"ז כסלו

הרה"ק רבי מנחם מאמשינוב ב"ר יעקב דוד (תרע"ח)
הרה"ק רבי שאול דידיה אלעזר ב"ר ישראל ממודוץ
(אמרי שאול - תש"ח)
יום ראשון י"ז כסלו
הרה"ק רבי יוסף יוול הורביץ הסבא מנובהרדוק (תר"פ)
יום שני י"ח כסלו
רבינו אברהם בן משה (בן הרמב"ם - ד"א תתקכ"ז)
הרה"ק רבי ברוך ממעובו ב"ר יחיאל מיכל
(תקע"ב)
יום שלישי י"ט כסלו
הרה"ק רבי דוב בער ב"ר אברהם (המגיד ממעזריטש
(תקל"ג)
יום רביעי כ' כסלו
הרה"ק רבי משולם פייביש ב"ר דוב בעריש מקרעמניץ
(משנת חכמים - תקל"ה)
הרה"ק רבי בנימין זאב וואלף הלוי ב"ר שמואל מבאלטא
(תקפ"ו)
הרה"ק רבי דוב בעריש מאושפיצין ב"ר משה (תלמיד
החווה - תקצ"ח)
הרה"ק רבי ברוך מיוניץ ב"ר מנחם מענדל (אמרי ברוך -
תרנ"ג)
יום חמישי כ"א כסלו
שמעון בן יעקב משבטי קה (ב"א - שי"ד)
הרה"ק רבי נפתלי ב"ר יחזקאל שרגא משינאווא
(איילה שלוחה - תרכ"ד)
כ"ב כסלו
רבי אליעזר אשכנזי ב"ר אליהו (מעשי ה-ש"מ"ו)
(הרה"ק רבי פינחס מאוסטראה בן הייבי
ר' יעקב יוסף (תקס"ו)

זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל אמן

מצווה הלכות

מאת הרה"ג נמליאל הכהן רבטיבין שליט"א
מח"ס "גם אני אדוך" לפרסם יוסף התרים" על המעשים.

הגבלת התורה (א)

א) המגביה ספר תורה להראות לעם, פותח שלשה עמודים, ומגביהו. (משנה ברורה, סימן קל"ד, ס"ק ח)
ב) מראה פני כתיבת ספר תורה לעם העומדים לימינו ולשמאלו, ומחזירו לפניו ולאחריו, שמצוה לראות הכתב, ולכרוע, ולומר וזאת התורה וגו'. (ש"ע, אר"ח שם, סעיף ב')
ג) טוב שכל אחד יראה האותיות כשמגביהים הספר תורה, עד שיהיה יכול לקרות הכתב, כי כתבו המקובלים שעל ידי זה נמשך אור גדול על האדם. (מ"ב שם, ס"ק י"א)
ד) טוב שיסתכל האדם, בשעה שמגביהים הספר תורה, בתיבה שיהא אות ראשון שלה כמו אות ראשון שבשמו (בן איש חי, שנה ב' פרשת תולדות, אות טז). וזה מועיל להצלחה. (כף החיים, אר"ח, סימן קל"ד, ס"ק י"ג)

בחסות דפוס פוסטר

דפוס אישי מקצועי

08-8422112 ההגנה 54 רחובות

P6422112@gmail.com

קרית קרעטשניף רחובות

טל': 052-7144471 מייל: sipureitzadikim@gmail.com

בחסות "דודי קאר"

הסוכן החרדי שלך להשכרת ומכירת

רכב בכל הארץ 052-7655-222